

Pandémia COVID-19 vstúpila do druhého roku

V marci 2021 uplynul rok od prvých prípadov ochorenia COVID-19 na Slovensku. Práca všetkých, ktorí sa starajú o rezidentov v našom domove, je v tomto období veľmi náročná – jednak pre prísne hygienické opatrenia, vrátane nosenia respirátorov, či v prípade starostlivosti o chorých aj skafandrov, jednak pre pretrvávajúce obmedzenia kontaktov. Predstavenstvo združenia Jah jireh si mimoriadne váži obetavosť a nasadenie všetkých zamestnancov – prejavy ich zodpovednosti, ale aj lásky voči klientom.

Napriek fyzickej izolácii od okolitého sveta, sú rezidenti v živom kontakte s kresťanským zborom i svojimi blízkymi. Mnohí sa zlepšili v používaní elektronických zariadení, ktoré im umožňujú byť na zhromaždeniach a žiť plnohodnotným duchovným životom. (Izaiáš 60:16)

Začiatkom roka 2021 rezidenti aj pracovníci domova absolvovali očkovanie proti ochoreniu COVID-19

Životný príbeh: Vladimír Kohút

Narodil som sa v roku 1930 v obci Rudina pri Žiline. Mal som sedem súrodencov. S biblickou pravdou som sa prvýkrát stretol v čase druhej svetovej vojny. Do našej dediny prišiel istý brat, pionier (ako sa vtedy hovorilo priekopníkom), ktorý tam rozširoval biblické publikácie. Na túto zvestovateľskú činnosť kladne zareagoval môj otec. Začal študovať Bibliu a viedol k tomu aj nás. Viera v pravého Boha mi od detstva prinášala skutočný zmysel života.

Vyučil som sa za hodinára v Česku a tam som bol v roku 1947 aj pokrstený ako Jehovov svedok. Po vyučení som

sa vrátil na Slovensko a zamestnal sa v továrni na výrobu hodín. Neskôr som pracoval ako zámočník. Keď som mal dvadsať rokov, povolali ma do armády, čo som pre svoje biblicky školené svedomie odmietol. Za tento postoj som strávil viac ako 5 rokov vo väzení. Časť trestu som strávil aj ťažkou prácou v uránových baniach v Jáchymove.

Po prepustení z väzenia som sa vrátil do rodnej Rudiny a oženil som sa. Spolu s manželkou sme vychovali dve dcéry. V roku 1980 som sa presťahoval do Rimavskej Soboty a neskôr do Lučenca. Tam som žil až do roku 2020, keď sa v mojom živote odohrala ďalšia významná zmena – sťahovanie do domova Jah jireh v Prievidzi. Stále ma zaujímajú moderné elektronické zariadenia a učím sa s nimi pracovať. Som vďačný nášmu Otcovi, že sa v tejto náročnej dobe stále stará o svojich služobníkov prostredníctvom bohatého duchovného pokrmu a zhromaždení, ktoré prebiehajú formou videokonferencie.

Za dlhé roky služby Jehovovi som nazbieral mnoho cenných skúseností a zážitkov. Stále rád spomínam na svoj prvý zjazd Jehovových svedkov v roku 1947 v Brne. Po vyše 40-ročnej prestávke vynútenej zákazom našej činnosti som pocítil nesmierne šťastie, keď som mohol byť na medzinárodnom zjazde v Prahe v roku 1991. Láska a jednota Božieho ľudu z rôznych krajín sveta, ktorú som na týchto zjazdoch cítil, na mňa silne zapôsobil. A je pre mňa posilou ešte aj dnes, keď spomínam na tieto historické chvíle.

Teraz sa už veľmi teším na čas, keď sa splnia slová z môjho obľúbeného biblického proroctva zo Zjavenia 21:3, 4, keď už nebude smútok, plač ani bolesť a keď bude sám Boh s nami. Verím, že potom sa začne aj pre mňa písať nová, ešte radostnejšia kapitola života.

